

да направлять и тѣ еднѣ карантинѣ на единѣ отъ Московскы-ты пѣтища, та да ся прѣчиствать сичкы-ты, дѣто излизали отъ столицѣ-тѣ, а още — и гробища за да ся ровять мѣрты-ти. Дозволило имъ ся, и ѣхъ направили тамъ да рѣжѣ-тѣ Хапиловкѣ съ Салаши, въ кои-то задрѣжали сичкы бѣжанци. Тамъ сега ся употреблявало сичко, за да накарають гладны-ты, болны-ты и умирающы-ты бѣжанци да ставать расколници, кои-то Ковылинъ всякагъ ся старалъ да храни, успокоява и тѣши. Скоро ся разнесълъ слухъ-тъ затова по сичкѣ-тѣ столицѣ, и нещастници-ти тичешкомъ ся трупали при него, кой-то не забравялъ при сичко това да имъ внушява още, че настанжлый тоя моръ и гладъ надъ Москвѣ е Божіе наказаніе заради ересь-тѣ на Никона, та трябало да ся покаивать, сир. ставать расколници, и тѣмъ легковѣрни-ти ся прѣкрещавали по мнозина на еднѣжъ. Болни-ти и умирающи-ти отъ тѣхъ, убѣдени отъ лѣжеучители-ты имъ жертвовали още все что имали, и сто-тѣ Ковылинови коніе вынагы были впрегнѣти, да имъ прѣнасятъ жертвы-ты. Най-послѣ чюма-та ся махнѣла, и Ковылинъ задрѣжалъ отъ порасколничены-ты въ карантинѣ-тѣ, та урядилъ отъ тѣхъ общество подъ монастырскы уставъ. Салаши-ти тогава ся срутили, и намѣсто-то имъ ся направили каменны келіи, отворило ся трапезарія и молитвенница, украсены съ иконы-ты, кои-то прѣзъ чюмово-то крали отъ православны-ты черковы. Мѣжѣ-то не были все въ единѣ дворъ съ жены-ты, ами особно ся отдѣляли отъ него по еднѣ стѣнѣ тѣмъ щото монастырь-тъ ся раздѣлилъ на двѣ. Съ-каквы помощи давалъ той отъ свои-ты съкровища на расколници-ты си, та си печелялъ съ това все повече привѣрженници въ Москвѣ, а особито измежду тѣрговци-ты. Въ начало-то на сегашныя вѣкѣ той вмѣщалъ въ странноприемници-ты си около 1500 души человекѣ отъ два-та пола, и си ималъ до десять хыляды души еноритяны въ Москвѣ. Най-първый настоятель на това общество былъ Ковылинъ, кой-то за да му обезпечи сѣществуваніе-то и за напрѣдъ, повыкалъ си и помощници, подъ имя-то монастырскы попечители. — Тѣ ся избирали изъ помежду най-богаты-ты Московскы еноритяны, и трябало да ся грыжятъ за сычкы-ты му нужды. Слухъ-тъ за богатство-то и добрыя рядъ на този монастырь, — още и за достоинство-то и успѣшны-ты работы на Ковылина въ ползѣ на Теодосіевщинѣ-тѣ, го възвысили прѣдъ очы-ты на сичкы-ты ѣ по другы-ты градища общины, та сичкы почти зѣли да му тѣрсятъ покровителство-то, и ся подчинили подъ монастыря на Прѣображенскы-ты гробища, отъ кои-то начнѣли да